

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010410
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621010410.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného C. Y., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného podaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 05.01.2022, č.k. 8T/59/2021-184, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 01. marca 2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku, z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku, obžalovaného

C. Y., narodeného XX.XX.XXXX v H.,
trvale bytom H., H. XXXX/X,
od 11.10.2021 vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra,

u z n á v a v i n n ý m , že

- hoci mu bola rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 21 P/49/2016 zo dňa 17.10.2016, právoplatným dňa 16.11.2016, uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej dcéry D. Y., nar. XX.XX.XXXX, sumou 110,- Eur, vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred, k rukám matky maloletej I. Q., bytom Z. č. XX, túto povinnosť si v H. ako aj na iných miestach riadne neplnil, plneniu tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbal tým, že nikde nepracoval o prácu nejavil záujem, neprihlásil sa na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čím mu za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vznikol dlh na výživnom voči maloletej v sume 2.310,- Eur, a takto konal napriek tomu, že

- bol trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 2T/80/2019 zo dňa 24.01.2020, právoplatným dňa 04.02.2020 uznaný vinným pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, 3 písmeno b/ Trestného zákona, odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na dobu dvoch rokov a uloženou povinnosťou v rámci skúšobnej doby zaplatiť zameškané výživné,

t e d a

najmenej dva mesiace, v období dvoch rokov, sa vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich 24 (dvadsiatich štyroch) mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona,

z a t o m u u k l a d á :

podľa 207 odsek 3 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, pri zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka a 5 (piatich) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný C. Y. uznaný vinným pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, na skutkovom základe hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje dieťa a to maloletú V.K., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 21 P/49/2016 zo dňa 17.10.2016, právoplatného dňa 16.11.2016 bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 110,- Eur vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred k rukám matky I. Q., bytom Z. č. XX vyživovaciu povinnosť si mieste bydliska ako aj na iných miestach riadne neplnil, plneniu sa úmyselne vyhýbal tým, že nikde nepracoval o prácu nejavil záujem, pretože sa neprihlásil na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čím mu za obdobie od XX.XX. XXXX doposiaľ vznikol dlh na výživnom matke I. Q. vo výške 2.640,-Eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/80/2019 zo dňa 17.12.2019, právoplatného dňa 04.02.2020 za taký čin odsúdený.

Za tento prečin mu podľa 207 odsek 3 Trestného zákona, , postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. Na výkon tohto trestu bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný do výroku o treste namietajúc, že mu nebola priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, zároveň upozornil, že výkonom trestu iba bude navrhovaný dlh na výživnom, pričom okrem maloletej D. má vyživovaciu povinnosť aj voči maloletej D., ktorá sa mu narodila do vzťahu s partnerkou I. Y.. Navrhol, aby mu mohol byť uložený trest domáceho väzenia v byte jeho matky, ktorá mu to umožní, pričom by mu bolo nariadené kontroly technickým zariadením pre jeho pohyb na výkon trestu.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný zopakoval túto argumentáciu a navrhol odvolaniu vyhovieť.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry nepovažovala odvolanie obžalovaného za dôvodné, navrhla však zrušiť napadnutý rozsudok v zmysle § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, pretože bola nesprávne priznaná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona. Avšak uložený trest súdom I. stupňa z ohľadu druhu i výmery považovala za zákonný.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku i konanie, ktoré mu predchádzalo a to aj v zmysle obsahu možných chýb, ktoré by zakladali dôvodnosť podania dovolania v zmysle § 371 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Predmetom odvolania obžalovaného bol výrok o treste, avšak vzhľadom na povinnosť odvolacieho súdu, ktorú má voči dovolaciemu konaniu boli skúmané všetky okolnosti danej trestnej veci tak, ako mu to ukladá § 317 odsek 1, veta druhá Trestného poriadku, no nemohlo byť v tomto prieskumnom konaní opomenuté, že súd I. stupňa napriek tomu, že rozhodoval dňa 05.01.2022, prevzal rovnaké znenie skutku, ako bolo uvedené v obžalobe podanej dňa 20.12.2021 (viď ukončenie páchania trestnej činnosti pojmom „doposiaľ“), bez ohľadu na fakt, že vyživovacia povinnosť obžalovaného bola rozsudkom Okresného súdu Trnava určená na sumu 110 eur mesačne na maloletú D. vždy do pätnásteho mesiaca vopred k rukám matky maloletej I. Q..

V obžalobe týmto pojmom deň 20.12.2021 a v rozsudku 05.01.2022.

Tento fakt deklasoval napadnutý rozsudok z pohľadu rozhodnutia o vine a berúc do úvahy skutočnosť, že obžalovaný bol vzatý do väzby dňa 11.10.2021 a podľa správy riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Nitra, obžalovaný vyživovaciu povinnosť pri nástupe do väzby nahlásil, avšak pracovne zaradený nemohol byť, z objektívnych dôvodov je týmto nedostatkom poznamenaná (zúžená) i vina citovaná v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany, ktorá ohraničila koniec páchania trestnej činnosti obžalovaným dňom podania obžaloby.

Túto skutočnosť odvolací súd z pohľadu viny obžalovaného bol povinný upraviť vzhľadom na charakter trestného činu zanedbania povinnej výživy, ktorý je pokračovacím trestným činom s prvkami trestného činu hromadného a z toho dôvodu odvolací súd ohraničil ukončenia páchania trestnej činnosti dňom vzatia obžalovaného do väzby a v tomto smere aj upravil hodnotu dlhu na výživnom odpočítaním sumy 330 eur, t.j. za mesiace október, november a december 2021.

Nezostal nepovšimnutým i údaj o trestnom rozkaze Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.12.2019 - jedná sa o dátum písomného vyhotovenia trestného rozkazu, ktorý nie je z pohľadu uznanej viny relevantným, ale takýmto je až dátum doručenia trestného rozkazu, t.j. deň 24.01.2020, nakoľko deň doručenia trestného rozkazu je vyhlásením tohto rozhodnutia a platí preň osobitný režim (viď ustanovenie § 66 odsek 3 veta tretia Trestného poriadku...)

Pokiaľ sa týka postupu súdu pri ukladaní trestu, bolo nutné prisvedčiť námietkam týkajúcim sa priznania priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, pretože obžalovaný síce bol dosiaľ 7x právoplatne odsúdený, avšak v šiestich prípadoch sa naňho hľadá, akoby nebol odsúdený a v siedmom prípade odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 17.12.2019, sp. zn. 2T/80/2019 bolo pojaté do výroku o vine, ktorá skutočnosť spôsobila kvalifikovanú skutkovú podstatu v zmysle odseku 3 písmena c/ § 207 Trestného zákona (je teda zákonným znakom trestného činu), preto priťažujúca okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona nemohla byť v neprospech obžalovaného opätovne pričítaná pri výroku o treste, nakoľko by bola priamym porušením zákona v zásade nebis in idem (viď ustanovenie § 38 odsek 1 Trestného zákona).

Z pohľadu námietok obhajoby, že obžalovanému nebola priznaná poľahčujúca okolnosť aj v zmysle § 36 písmeno n/ Trestného zákona, je nutné uviesť, že v zmysle obsahu Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, týkajúceho sa zjednotenia v otázke možnosti alebo nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a písm. l) Tr. zák., zverejnenom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 44/2017.

Samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.“

Z odôvodnenia stanoviska vyplýva, že „priznanie sa je teda (za ďalej uvedených okolností) poľahčujúcou okolnosťou iba podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Aby bolo možné zohľadniť v prospech páchatel'a (procesne ako obvineného či obžalovaného) aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., musí k samotnému priznaniu sa pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obvineného na iných dôkazných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu).

Zdvojené (ďalšie) použitie určitej (faktickej) okolnosti ako (právne) poľahčujúcej (alebo priťažujúcej) okolnosti je teda podmienené určitým obsahovo - novým prvkom, ktorý presahuje podstatu prvého z oboch posúdení (alebo musí ísť o dve rôzne faktické okolnosti).

Z citovaných častí tohto stanoviska je zrejmé, že poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. nie je možné priznať automaticky spolu s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Tr. zák. len na základe samotného priznania sa obvineného.

Obžalovaný C. Y. sa zo spáchania trestného činu v plnom rozsahu priznal a vyslovil ľútosť nad ním, jeho konanie potvrdzujú výpoveď matky maloletej i V.. C. F., zástupcu úradu práce, sociálnych vecí a rodiny U. i všetky pripojené listinné dôkazy, z ktorých bolo možné uzavrieť, že obžalovaný sa vyhýbal svojej zákonnej povinnosti - rodiča prispievať na výživu maloletej dcéry napriek tomu, že bol na túto povinnosť upozornený rozsudkom Okresného súdu Trnava, ktorý mu určil minimálnu sumu výživného

zasieľať do 15 toho ktorého dňa vopred k rukám matky maloletej a takto konal bezprostredne potom, čo bol za rovnakú trestnú činnosť právoplatne odsúdený.

Prísľub obžalovaného, že v prípade uloženia alternatívneho trestu k trestu odňatia slobody bude môcť si plniť vyživovaciu povinnosť voči teraz už dvom maloletým deťom nemohol odvolací súd vziať ako hodnoverný, nakoľko obžalovaný mal dostatok časového priestoru od predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Topoľčany trestným rozkazom právoplatným zo 04.02.2020 i potom, čo bolo voči nemu 11.05.2020 v tejto veci podané trestné oznámenie a dňa 10.09.2020 vznesené obvinenie opätovne pre prečin zanedbania povinnej výživy.

Obžalovaný je z tohto pohľadu špeciálnym recidivistom a iba prísnejší trest odňatia slobody vymeraný v rozsahu sadzby 1 rok až 5 rokov zníženej postupom podľa § 38 odsek 2, 3 Trestného zákona, t.j. v rozsahu jeden rok odňatia slobody až tri roky a osem mesiacov, teda na uloženie dobu sedemnášť mesiacov odňatia slobody bude preňho dostatočný z pohľadu individuálnej prevencie, ale i generálnej prevencie a súladný so zásadami pre ukladanie trestov podľa § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona. Zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia zodpovedá § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

Z týchto dôvodov bol napadnutý rozsudok zrušený, pretože súd I. stupňa učinil chyby v napadnutých výrokoch rozsudku a nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a zároveň porušil Trestný zákon. Na podklade zisteného skutkového stavu, ktorý bol zistený na podklade konania súladného so základnými zásadami trestného konania a špecifických ustanovení Trestného poriadku, bolo možné v kompetencii odvolacieho súdu o zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu, meritórne rozhodnúť a obžalovanému uložiť trest.

Rozsudok tohto súdu vo všetkých jeho výrokoch bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.